

видѣніе какъто другото, но подирь отговора поеча и единъ чудовишенъ смѣхъ). Азъ са наричамъ *Необходимость* ('Ανάγκη).

— Че каждъ ма водишь ?

— Въ *неизвѣстността*.

— Въ Блаженство ли или въ страданія ?

— Какъто си съялъ, туй и ще женешъ.

— Сжщество ужаситѣше ! Туй е невъзможно. Ако си ты което управляашъ живота, тогасъ погрѣшкытъ сж *Твои*, а не мои.

— Азъ не съмъ друго, освѣнь духътъ на вышния, отговаряше страшната вѣда.

— И суетна ли е слѣдователно моята мъдрость ? промърмора съневидешийтъ.

— Земледѣлецътъ не трѣбо да мъмри на сждбата ако не е поженялъ жито тамъ дѣто е съялъ само тръни и бодилы. Ты си съялъ престѣпленія не мъмри ако сега не ще женешъ плодове на добродѣтеля.

И сцената са мѣни. Арбакъ са намѣри на едно поле покрито отъ челоувѣчески кости ; и ето че посрѣдъ тѣхъ една мъртвешка глава, глава която спазваше още предишнытъ съразмѣрности на безпѣлтеныгъ черты, която малко по малко и въ тайнственното сжщество на съня зе очертаніето и образа на Апикида. Отъ скърцащыгъ челюсти нейны паднж долу червей и поплзяз чакъ до краката на Арбака който поиска да го стѣпчи и смаже ; но червейтъ въ противность на неговытъ старанія са околѣми протегнж и пораста толкосъ щото зе образа на грамадна зымя. Тя са обви около тѣлото на Арбака и наченж да стиска и да троши коститѣ на жертвата си ; подигнж доро до лицето му и отровныгъ си усти и искрометныгъ си очы, а египтянинътъ са стопи заразенъ отъ отровныя джхъ на звѣря и са намѣри изведнжжъ въ нектытъ на ледяната смъртъ. Тогази изъ ноздрыгъ на чудовищната зымя която все спазваше образа на Апикида чу са глухъ и ужасенъ гласъ.

« Сждникътъ ще ти бжде жертвата ти, и червейтъ който ты искаше да смажешъ преобърнж са на зымя за да та погълне. »

Отъ мъжыгъ и яростта на безнадѣжното и тщетно съпротивенъе принудетъ египтянинътъ направи отчаянно напруганъе, нададе остъръ викъ и са събуди ; космытъ му бѣхщ настрѣхнѣлы, отъ челоуто му капяше потъ, очыгъ му подивены и плахы ; треперяхж крѣшкыгъ му мускулы, като на оплашено дѣте, отъ мъжыгъ на страшныя сънь. Той са събуди съвършенно, доде въ себе си и благодары боговетъ, онѣзи които отричаше, дѣто простъ само сънь е съ-